

SOCIALNÄMNDEN 2013-04-16

PROTOKOLLSUTDRAG

Justerat 2013-04-18

Anna König Jerlmyr och Roger Mogert

§ 23

Förebyggande insatser för att minska cannabisanvändandet bland unga

Dnr 3.2-195/2013

Socialnämndens beslut

1. Socialnämnden godkänner redovisningen.
2. Socialnämnden överlämnar redovisningen till stadsdelsnämnderna.

Ärendet

I budgeten år 2013 avsattes 10 mnkr för att minska cannabisanvändandet bland unga. Utvecklingsenheten på socialförvaltningen samlade stadsdelsförvaltningarnas preventionssamordnare till en workshop med syfte att arbeta fram en plan för ett antal strukturerade åtgärder som kan genomföras gemensamt över staden. Utifrån workshopens resultat har en plan för ett antal förebyggande insatser tagits fram.

Förvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat 27 februari 2013.

Beslutsgång

Ordföranden Anna König Jerlmyr (M) föreslog, med instämmande från samtliga ledamöter, att nämnden skulle besluta enligt förvaltningens förslag till beslut.

Särskilt uttalande

Vice ordföranden Roger Mogert m.fl. (S) och ledamoten Inger Stark (V) lämnade följande särskilda uttalande.

All politik ska i största möjliga mån vila på en evidensbaserad grund.

Narkotikaproblematiken är komplicerad och det finns sällan enkla lösningar på komplicerade problem. Det är glädjande att majoriteten har valt att investera i cannabis-prevention då vi ser att allt fler ungdomar prövar på drogen. I planen för förebyggande insatser finns en rad förslag för att minska användningen bland ungdomar. Men två saker finner vi problematiska med *Plan för förebyggande insatser för att minska cannabis bland unga*.

För det första finner vi fokuset på rökning problematiskt ur evidensskäl vilket görs tydligt i planen:

Stockholmsenkäten visar att det finns en samvariation mellan att röka och att ha provat narkotika. Det är betydligt mer vanligt att unga som röker har provat cannabis jämfört med de som uppger att de inte röker. Forskningen är dock inte helt enig om huruvida tobaksbruk är en inkörsport till cannabis. Det finns dock forskare som hävdar att så är fallet vilket kan motivera insatser mot tobak även i detta sammanhang.

Samvariation betyder inte nödvändigtvis kausalitet och enskilda forskare kan användas för att motivera nästan vilken insats som helst. Att förhindra rökning är i sig ett egenvärde men frågan är varför just en antirökningsinsats ska ingå i preventionsarbetet för cannabis. Det finns dessutom flera andra risk- och skyddsfaktorer med stundtals högre grad av evidens inom preventionsforskningen som får betydligt mindre plats i planen; exempelvis strukturerad fritid och läxhjälp. Planen diskuterar också appar och kampanjer på olika sätt. Dessa kan vara till stöd och hjälp men måste då ha beredskap för ökat behov hos målgruppen. Den beredskapen ser vi inte i riktigt i planen.

För det andra ser vi ovanstående som en illustration av att majoriteten ökat anslagen mycket snabbt för att visa sig handlingskraftig samtidigt som den saknar en tydlig idé om vad som ska uppnås. Vi saknar helt enkelt långsiktigheten i projektet då narkotikaprevention knappast är ett åtagande som löper per budgetår eller lämpar sig för ryckig budgetering. I all preventionsforskning talar man om långsiktighet och kontinuitet som en nödvändig framgångsfaktor.

Vid protokollet

Lisbeth Westerlund
sekreterare